

Sagen sattes til forhandling.

Ordføreren (Kaj Andresen): Udvalget har stillet en række spørgsmål til socialministeren angående forholdene på Færøerne og i Grønland; det drejede sig om forholdet mellem de danske ydelser og minimumsnormerne i konventionen og om Danmarks eventuelle forpligtelser i fremtiden. Ministeren har i et samråd redegjort for disse forhold og har oplyst, at forholdene i Grønland ikke opfylder konventionens bestemmelser, at lovgivningen på dette område for Færøernes vedkommende kan gøres til særanliggende, og at det derfor ved ratifikationen er rimeligt, at der tages forbehold for disse to områders vedkommende. Hvad de danske ydelser angår, har socialministeren overfor udvalget oplyst, at der er en rimelig margin mellem de gældende ydelser og minimumsnormerne; ministeren har iøvrigt i udvalget gentaget, hvad han sagde ved første behandling, at en ratifikation selvfølgelig forpligter os til i fremtiden at opretholde minimumskravene på de områder, hvor Danmark nu opfylder betingelserne.

Jeg skal på udvalgets vegne anbefale at stemme for det foreliggende forslag til folketingsbeslutning.

Bøgholm: Det er blot en bemærkning af rent formel karakter, jeg gerne vil have lov at gøre. Jeg kan ikke finde det rimeligt, at konventioner forelægges det høje ting alene i dansk oversættelse. Forholdet er nu engang dette, at det, vi ratificerer, ikke er den danske tekst; det, vi ratificerer, er den engelske og den franske tekst, og det har hidtil været således, at konventioner blev forelagt dette høje ting både med den originale tekst og i oversættelse. Jeg vil gerne udtale ønsket om, at man for fremtiden ikke fraviger denne overordentlig nyttige fremgangsmåde.

Socialministeren (Strøm): Jeg takker udvalget for dets tilslutning til ratifikationen af konventionen. De betragtninger, som det ærede medlem hr. Bøgholm fremførte, skal jeg tage under overvejelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges enstemmigt med 120 stemmer.

Formanden: Der vil nu blive givet socialministeren meddelelse om denne vedtagelse.

Den følgende sag var:

Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning vedrørende en af den internationale arbejdskonference i Genève i året 1949 vedtagen konvention om arbejdsklausuler i offentlige kontrakter.

(Første behandling findes i tidenden sp. 1817; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 373).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Sagen sattes til forhandling.

Ordføreren (Lindberg): Udvalget har holdt tre møder og haft samråd med socialministeren i anledning af en enkelt ændring, som vi mente burde foretages i oversættelsen. Der står i oversættelsen af konventionens artikel 2, stk. 4, i 3. linie ordet „licitationstilbud“, men det bør rettelig være: „licitationsbetingelser“. Dette er nu rettet i oversættelsen. Derudover har udvalget intet at bemærke og indstiller forslaget til vedtagelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges enstemmigt med 131 stemmer.

Formanden: Der vil nu blive givet socialministeren meddelelse om denne vedtagelse.

Derpå foretoges:

Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning vedrørende en af den internationale arbejdskonference i Genève i året 1949 vedtagen konvention om retten til at organisere sig og føre kollektive forhandlinger.

(Første behandling findes i tidenden sp. 1823; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 365).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Formanden: Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Anden behandling af forslag til lov om sikring af retten til at organisere sig og føre kollektive forhandlinger. [Af Alfred Jensen m. fl.].

(Første behandling findes i tidenden sp. 2476; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 371).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget til folketingsbeslutning samt lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under eet.

Ordføreren (Lindberg): Vedrørende konventionen om retten til at organisere sig og føre kollektive forhandlinger kan jeg oplyse, at udvalget har holdt tre møder, og herunder har vi haft besøg af en deputation fra Kristeligt dansk Fællesforbund. Ved sagens første behandling blev der jo rejst spørgsmål om, hvordan Kristeligt dansk Fællesforbunds retslige stilling ville blive, såfremt man vedtog denne konvention. Dette er nu nærmere undersøgt, og det er oplyst af økonomi- og arbejdsministeren, således som det fremgår af bilaget til betænkningen, at fællesforbundets retslige stilling ikke ændrer karakter som følge af vedtagelsen af konventionen. Udvalget indstiller derefter enstemmigt forslaget til folketingsbeslutning til vedtagelse.

Udvalget har også behandlet det af det ærede medlem hr. Alfred Jensen m. fl. fremsatte forslag til lov om sikring af retten til at organisere sig og føre kollektive forhandlinger. Udvalget har ikke fundet en sådan lov fornøden. Man mener, at således som forholdene er her i landet, er man dækket på disse områder, og udvalget indstiller derfor lovforslaget til forkastelse.

Alfred Jensen: Som jeg allerede har givet udtryk for ved første behandling, vil den kommunistiske gruppe stemme for forslaget til folketingsbeslutning vedrørende en konvention om retten til at organisere sig og føre kollektive forhandlinger.

Jeg må beklage, at det lovforslag, min

gruppe har fremsat, ikke har fået en bedre behandling og skæbne i udvalget. Når jeg ser på den meget kortfattede betænkning, får jeg absolut det indtryk, at de problemer, der er i forbindelse med det af min gruppe fremsatte lovforslag, ikke har været taget op til grundig drøftelse i udvalget. Jeg ser nok, at udvalget har behandlet lovforslaget, men der står ikke noget om, at man har indhentet oplysninger vedrørende de områder, jeg har fremdraget og anvendt som begrundelse for, at lovforslaget blev fremsat. Det forekommer mig, at når man afviser et forslag med henvisning til allerede bestående kollektive overenskomster eller aftaler, må udvalget være forpligtet til at meddele oplysninger om disse overenskomster og aftaler i betænkningen. Det er nødvendigt, for at tingets medlemmer kan afgøre, om der gennem de omtalte overenskomster og aftaler er tilstrækkelig sikring på disse områder. Det er tingets medlemmer forhindret i, når de hverken er i besiddelse af disse overenskomster i deres helhed eller det specielle afsnit af overenskomsterne, der vedrører sikkerheden for arbejderne og lønmodtagerne i det hele taget.

Der står i betænkningen, at lovforslagets bestemmelser allerede er dækket ved overenskomster og aftaler mellem arbejdsmarkedets parter, men det er netop det, de ikke er. Det lovforslag, jeg på min gruppes vegne har fremsat, handler nemlig ikke alene om beskyttelse af tillidsmænd og fagforeningsvirksomhed, hvor arbejdere er organiseret, og hvor der findes overenskomster og aftaler, men det drejer sig også om de områder, hvor organisering ikke har fundet sted, og hvor der derfor ikke er nogen aftaler til at sikre beskyttelse af tillidsmænd eller til iøvrigt at beskytte faglig virksomhed.

Jeg omtalte både i min fremsættelsestale og ved første behandling store handelshuse, som forbød personalet at tale indbyrdes om løn, og jeg nævnte også, at der var en absolut fjendtlig indstilling overfor organisation og overenskomster, som betød, at personalet veg tilbage for at indtræde i en organisation; men hele dette spørgsmål har udvalget ikke taget op. Man taler om, at det, lovforslaget tager sigte på, er dækket ved de kollektive overenskomster, men det er langt fra tilfældet. Egentlig kunne man fristes til at bede udvalget om virkelig at